

21.37

Zgasł –
Żeby świecić jaśniej.
Zamilkł –
By mówić głośniej.
W nas –
Jego duch nie zgaśnie,
Co zasiał –
w nas wyrośnie.
Odszedł –
By żyć w człowieku.
Zostawił swój testament –
By trwać.
Na wieki wieków.
Na wieki wieków.
Amen.

Druk:

POŁUDNIE
Głos Mokotowa
Ursynowa Wilanowa

nr 13 (465), 7 kwietnia 2005 roku

GŁOS TYGODNIK
NOWOHUCKI

nr 15 (731), 8 kwietnia 2005 roku

DO JANA PAWŁA II

Ojcze Nasz! Janie Pawle!

Dałeś tyle wzruszeń,
Odmieniłeś nam serca, oczyściłeś dusze,
Zjednoczyłeś narody. Wszystkim po kolei
Dodawałeś otuchy i szczyptę nadziei.
I choć nas zostawiłeś samotnych i smutnych,
Jesteśmy trochę lepsi, a świat mniej okrutny.

Mam tylko jedną prośbę.

Gdy spojrzysz z obłoków,
Uwolnij nas od stada fałszywych proroków,
Co głosząc swoje prawdy, w imię twojej męki,
Nie potrafią uścisnąć wyciągniętej ręki,

Którym obca jest miłość i gest pojednania,
Za nic mają nauki i twe przykazania,
Co próbują przystroić w liturgiczną szatę,
Pogardę dla człowieka, cynizm i prywatę.

Co chcą być ponad tobą i wbrew twoim słowom
Rozsiewają nienawiść i mącą na nowo.
Wymawiając obłudnie święte imię twoje,
Gotowi są rozpalić dawne niepokoje,

Rozdrapują z powrotem zabliźnione rany,
Godzą się na nikczemność, byle być wygranym.
Szcząją siostrę na brata i sączą trucizny,
W imię Boga i ponoć dla dobra Ojczyzny.

Niech twoja wielka świętość ich małość obnaży
I na zawsze przegoni sprzed twoich ołtarzy.
Ojcze Nasz! Janie Pawle!

Wielki, choć umarły.
Nie pozwól, żeby Polskę zawładnęły karły!

8 kwietnia 2005 roku